

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

3. Quomodo optime quadrent in Huguenotas: quomodo Papa Romanus vere
vniuersalis pater sit, cum bona precatone.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

confessionem accedunt, vindicaturi iniuriam aut verberibus aut contumeliis, &c. Ac illi etiam qui propositum habent data occasione hanc aut illam explendi voluptatem: aut qui propositum nondum depulerunt, faciendi quidcunque Rex, amicus, aut scemina imperet, etiam si mortale, & plus quam mortale sit. Mala igitur omittenda sunt, aut saltem propositum tale faciendum, antequam de iustitia per bona opera cogitari possit; & videri posset Deo gravior esse homo, qui nec boni quicquam agit, nec mali: quam is qui boni aliquid agit, & malum interim non deserit, ac mortalis peccati voluntatem. Si enim prior non omnino Deo placet, non irritat saltem eum ut alter, singulis momentis.

*Sus de sorde leuat, saltē dum colligit escas,
Cur nunquam surgas sorde volutus homo?*

III.

Quomodo optimè quadret in Hugenos: quomodo Papa Romanus vere vniuersalis pater sit; cum bona precatione.

Sed satis de peccatoribus: accommodemus hæreticis. Illud *surgam* igitur, & *ibo ad patrem*, verba sunt hæretici qui abdicare hæresin, & ad Ecclesiam Romanam sinum & amplexum reuerti statuit: ut peregrinus, qui cum multo tempore à via aberrauit, & lectatus de via, relegit viam, & in illam reuertitur quam dimiserat. *Surgam*, credam inquit, quæ hæcenus discredidi, & abiurabo hæresin. *Surgam* ex hac cathedra pestilentia, in qua sedi doctor erroris. *Beatus vir qui in cathedra pestilentia non sedet. Et ibo ad patrem.*

Psal. I.

Ad Papam Romanum, petitum veniam, sollicitum ut in domum Ecclesie admittar, ac in posterum inter bonos Catholicos annumerer. *Ibo ad patrem*, confugiam ad Papam; optime. *Surgam & ibo ad patrem.* Non sufficit bona credere, nisi etiam redeatur ad Ecclesiam

unionem, nisi per claves Papæ, mediate vel immediate, Christi ouile aperiatur, aut arca Noe ad euadendam diluuium. Fac, inquit S. Athanasius, tot confessiones quot voles, nunquam tranquillitatem conserueris conscientie, nisi dicas cum filiis Israel *adeamus ad patres nostros, & cognoscamus te, npla quæ ædificauimus, fuisse vera idola, ac idolorum receptacula.* Maxime cum Christus Iesus, pater noster, Ecclesiam sponsam suam veram, constituerit matrem: si velimus inuenire requiem, recipere nos debemus in domum Dei, in Ecclesiam Catholicam, vt ibi reconciliemur matri si veli nus gratiam inuenire à patre.

D. Cyprian. de simplicitate Prælatorum.] *Non habebit Deum patrem, qui non habet Ecclesiam matrem.*

Hilarus.] *Peccator qui audierit ex Euangelio Matth. 16. & Ioan. 20. Ecclesia datam facultatem ligandi & soluendi, tenendi & remittendi peccata, intelligat sibi ad Ecclesiam veniendum, & per Ecclesiam ad Deum & regnũ celorum tanquam si peccatori dicatur, quod Paulo dictum est, vade in ciuitatem, illic dicetur tibi quid te oporteat facere.*

Ibo ad patrem, ad Papam Romanum. Videte vt se incommodet, quam benigne det veniam, vere Papa Romanus pater est: siue potentiam spectes, siue pietatem, & bonitatem, siue doctrinam, siue annos, & antiquitatem. Pater est per potentiam; etiam ideo quia Sacerdos est. Nam etiam hodie Græci Sacerdotes appellant Pappas, & nos in Religione Sacerdotes appellamus Patres. Pater est per potetiam; quia summus est confessarius, quia omnibus absolvere potest casibus; qui magnas S. Petri habet claves, clauem autem, clauem regiam Paradisi, qui claudit & nemo aperit: nam nemo potestatem eius sibi assumit & aperit, non mutuatur hic aliunde claves, & nemo claudit, post ipsum aut contra ipsum: merito pater cum & patres appellamus quos nobis elegimus ad exoneranda peccata. Pater etiam est per potentiam, vt pote pater patrum, & Patriarcha. Non enim solum pater est plebis, & populi; sed & Episcoporum, & Prælatorum

Athanas.
orat. 2. con-
tra Arria-
nos.

latorū, & caput Ecclesiæ Christi. Ita enim nomen Patris cōuenit Papæ, vt nomē Poetæ apud Latinos Virgilio, apud Græcos Homero, apud Gallos Bartheaus Ronfardo, & nomen Regis Regi Galliæ: cui hoc nomen, vt Canonistæ quidam scribunt, conuenit patrelis. Nomen Papæ etiā (deriuatum à Græco *papas* aut à Siculo; sed postea iuxta Dancum ad Græco translatum significans patrem) in Ecclesia Catholica sine adiecto fuit in vsu ad significandum successores Petri, aut vniuersale Ecclesiæ sub Christo caput.

S. Victor lib. 1. de offic. Eccles. cap. 43. *Papa Romanus* (inquit S. Victor contemporaneus S. Bernardi) *Papa dicitur quia pater patrum est, & pater vniuersalis, quia toti præsidet Ecclesia.*

Insuper *ibo ad patrem*, ad Papam Pater enim est pietate, ac bonitate, quæ in ipso est aut ex officio esse debet, vt cum suauitate recolligat dispersos, & centummarinam ouiculam errantem humeris suis referat: vt recipiat cum amplexu pœnitentes (vt paulo post faciet pater nostri Prodigii) non duriter & imperiose, quod vt denotaret noster S. Hieronymus: dixit *Episcopus pateres esse, non dominos*: & fortasse ideo celebrantes Episcopi, quando populo se aduertunt, dicunt *pax vobis*: & Papa solus nec cruce, nec pedo vitur ferrato & acuto infra, etiam si eo vtantur omnes reliqui Episcopi; vt significet opinor minus sibi vtendum stimulo, ac rigore in filios, maxime pœnitentes.

Curua trahit, quos recta regit, pars vltima pugnat.

Vide Steph. Durant. de vitib. Eccles. lib. 2. cap. 9. Num. 40.

Scriptum est de significationibus Crucis, in marmore in in Ecclesia S. Stephani Tolosæ. Fortasse & ideo pictores S. Petro clauis dant, in manus; sicut S. Paulo gladium euaginatam.

Certe Papa iustus est bonus esse pater, & liberaliter dimittere: speciatim enim S. Petro dictam, cum putaret fore satis si remitteret septies, vt dimitteret septuagies septies, magno isto numero posito, pro incerto: pro toties quoties, & semper. Tot vidit domestica exempla in magistro suo cuius tenebat locum, cuius aula euntibus redeuntibus semper

atebat ad misericordiam, qui reinuitavit fœminas depræhensas in adulterio, Magdalenas, peccatrices publicas, publicanos & peccatores infames, ut se conuerterent. Nec paruum fuit incitamentum, quod ipse à Paparum Papa, pro fuga, pro abnegationibus, pro execrationibus suis, misericordiam inuenerit ac indulgentiam tantam, tam immensam, ut non tantum in forma iubilei eam consecutus sit, sed ab omni irregularitate, & inhabilitate ad talem vel talem ordinem, absolutus: ad maiora etiam post hoc promotus, collatis ei aureis regni cœlestis clauibus, caput fratrum suorū constitutus, & ut ita dicam, vice-Deus, vice-Christus.

D. Gregor. hom. 21. & recitatur in decret. di. 50. cōsiderandum. *Hoc (inquit) factum est magna pietatis dispensatione, ut qui futurus erat pastor Ecclesia in sua culpa disceret, qualiter aliis misereri debuisset.* *Vide nostrū Theat. patient. seu Cordrum Euangelicū Conc. xxvii. part.*

Ut paterni reminiscantur officij, & clementiæ, etiā dum Papæ optimi, maximi scribuntur; nec quicquam haberet periculi si veteri Romanorum more agnominarerentur Clementissimi; ut moneantur clementiā & bonitatem ipsis debere esse perpetuam, & quasi primam virtutum.

In uerbo *ibo ad patrem*: id est, ad Papam. Pater enim est propter doctrinam, quam ex ipso sugimus; per concionatores quasi mammillas, qui docere non possunt, nisi quod ille approbauerit, nec scitur utrum bene doceant, nisi ad illum tanquam ad lapidem lydium examinentur. *Quoniam ipse sapientia dux est, & sapientium emendator.*

Hoc S. Paulus se fecisse fatetur, qui decimo quarto circiter post conuersionem anno, venit videre S. Petrum, & conferre Euangelium: *Ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem.* Papa totius orbis scolasticus est, sub quo Apostoli, Episcopi, & Doctores Ecclesiæ hypodidascoli sunt. Ipsi speciatim claues datæ sunt: *Dabo clauem domus Dei.* Clauis scientiæ; *dulistiis clauem scientia:* clauis domus David; *habet clauem David:* clauis intelligentiæ Psal-morum

Apoc. 3.**Vide Gue-
nar. lib. 2.
horolog.****Princ. c. 18.****Secundum
Interpretem****Lat.****Matth. 16.****Daniel 7.**

morum & reliquæ scripturæ; *dedit illi scientiam Sanctorum.* Claves diuinæ Bibliothecæ (vt olim Bibliothecæ Marci Aurelij Pompeiano genero eius ante mortem, cum multis instructionibus) *tibi dabo claves regni cælorum.* Petro specialis cura demandata est per se, aut per se, aut per alios. *Pasce oves meas* Illi dictum est, *Et tu aliquando conuersus confirma fratres tuos.* Papa dicere potest per Euangelium ego vos genui: sine ipsius enim autoritate iudicare non possemus qui Euangelium scripserint, ac sine missione ipsius nemo prædicare potest Euangelium, ac denique sine expositione eius, Euangelium non est Euangelium. *Ibo denique ad patrem.* Ad Papam; cum senes patres nostri sint, Papæ autem fere ex grandæuis & prouectis ætate creentur, vt S. Petrus. *Antiquus diem sedit.* Et quamuis non semper in capite Papæ niues canique senectutis fulgeant, sapientia tamen & prudentia, quæ senum dona sunt, ibi semper suum habent domicilium: vnde & iuvenes propter maturitatem & prudentiam senes aliquando appellamus. *Senectus venerabilis est non diuturna, &c. Cani sunt sensus hominis, & atas senectus est vita immaculata.*

Atque ita quibus anima senit bene, nomen patris merentur: sicut olim Nobiles, & Senatores Romani, patres dicti sunt.

Ibo ad patrem meum. Id est Papam, ad patrem cuius filius sum, etsi refractarius ad patrem, qui mihi totus inclinatus est, etsi præter meum meritum.

Credendum enim Papas magis de errantibus curare, quam de reliquo grege, & magis in amplexu ruere cū reuertitur hæreticus, quam si alius. O Deus bone quando, semel illam vocem ex hæreticis qualescunque sunt audiemus, maxime ex Hollandis, antiquis nostris fratribus & amicis? *Surgam & ibo ad Patrem.* Ibo ad Papam, dicam peccaui? Quando tandem ad potestatem & iurisdictionem eius redibunt, quando boni atem eius degustabunt, quando doctrinam eius irrefragabilem audient, lectiones & mandata suscipient, quando antiquitatem reuerbuntur? *modo tem.*

o tempus est, durantibus induciis, ac omnino suarem tam pro salute ipsorum, quam pro honore. Non enim armis inimicorum victi, non fracti, non pauci, tam diuturnis bellis recipere fidem Catholicam, quam eiecerunt. Si dicerent modo *surgam & ibo ad patrem meum*, ibo ad Papam, tam nostrum quam reliquorum Christianorum patrem, dicam peccavi, desiderantes recipi in sinum Ecclesie, numerari inter Catholicos, sicut olim ipsorum maiores. *Fac me sicut unum ex mercenariis tuis*: reuera viderentur mihi posse gloriari se suo arbitrio ad fidem rediisse Catholicam, sicut eam suo arbitrio abiecerunt, pro tempore & annis aliquot. Et plane post Deum, ipsorum illa esset gloria, nec iactare posset Hispanus se eam armis restituisse.

O quam dies illa ipsis foret gloriosa, quam beata, & nobis etiam conterraneis ipsorum Deus bone quam iucunda? Non puto inter Catholicos quemquam adeo puerum, qui non diceret cum seniori Simone, videre seruatorem in templum, inter brachia matris Virginis inferri, ac suis concessum amplexari: *Nunc dimittis seruum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum, lumen ad reuelationem gentilium & gloriam plebis tue Israel.*

Ex hoc iam letus moriar, si rem videam tam salutarem. Ah non videbo diem illum? si non? oculi mihi iam lachrymant, cor suspirat, ex incredibili dolore dolor me pietatis premit torcularibus, miserantem nos qui nesciunt occasione uti tam oportuna. Ergone non videbo, non audiam, aut ex ipsis aut ex publica fama, illud *surgam & ibo ad patrem*? Si hoc videre, si adire liceret, morerer letus instructus Ecclesie sacramentis. Et quem vnquam (o Hollandia) diem habere potes aut honoratum magis, aut salutarem videres totum mundum tuis impendi congratulationibus, Roma tibi suas mittere benedictiones, dexteram tibi porrigeret Imperium, Italia te suis veneraretur officiis, ac inferiores hæ partes tecum in veterem

rem redirent amicitiam. Quicquid in eo tractu Catholicum est, depositis odiis ad tua conflueret oscula, exultaret Gallia, tota terra tripudiaret, & ageret festum. Cœlum, Deus ipse, & Angeli mirifice exultarent; cum exultent etiam super vno peccatore penitentiam agente. Videbo hoc opinor, & quam primum, tam pulchra, tam comoda est faciendi occasio. Tantum in hac re gloriæ, tantum salutis hominibus illis, qui (seposita animæ salute) tantum parantur gloriæ inter homines militares, & bellicosos. Hoc vnum completum esset & corona gloriæ ipsorum. Facerent enim hoc victores, liberi, spontanei, quod demonstrarunt totius mundi viribus, 40. fere annis, tantis exercitiis, tantis armis non potuisse extorqueri: & hac ratione quibusdam suis aduersariis, superbis, tantum facerent cordolium quantum nunquam hactenus; qui tamen de conuersione ipsorum, vt Christiani, ex altera parte gauderent. Habent exemplum beatę memorię Henricum magnum. Spero, videbo factum per Dei gratiam.